

Chương Trình Buổi Họp Liên Gia

1. Hát kinh Cầu Xin Chúa Thánh thần (1')
2. Lời nguyện mở đầu (Gia Chủ hoặc LG) (1')
3. Đọc một đoạn Kinh Thánh (2')
4. Suy niệm Lời Chúa và chia sẻ cảm nghiệm cá nhân dựa theo đoạn Kinh Thánh vừa nghe (Bài Kinh Thánh đã đánh động cá nhân như thế nào? Không giải thích Kinh Thánh. Nếu không có cảm nghiệm gì thì không bắt buộc phải nói) (5-10')
5. Giới thiệu và chia sẻ về đề tài của buổi họp. (Xem những câu hỏi gợi ý nhưng không nhất thiết chỉ giới hạn phần chia sẻ qua những câu hỏi này) (45')
6. Sắp xếp cho buổi gặp mặt lần tới, thông báo, tin vui, tin buồn, linh tinh
7. Hát một bài (Các bài hát trong tập họp LG) (...')
8. Đọc Kinh Hôn Nhân Gia Đình với 3 lời nguyện tắt kết thúc.

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Gioan 6: 63 & Thánh Vịnh 18: 2-4

Thần khí mới làm cho sống, chứ xác thịt chẳng có ích gì. Lời Thầy nói với anh em là thần khí và là sự sống. Con yêu mến Ngài, lạy CHÚA là sức mạnh của con;
lạy CHÚA là núi đá, là thành lũy, là Đấng giải thoát con;
lạy Thiên Chúa con thờ, là núi đá cho con trú ẩn,
là khiên mộc, là Đấng cứu độ quyền năng, là thành trì bảo vệ.
Con kêu cầu CHÚA là Đấng xứng muôn lời ngợi khen,
và con được cứu thoát khỏi quân thù.
Đó là lời Chúa.

Thánh Berard và Các Bạn (c. 1220)

Rao giảng Tin Mừng thường là công việc nguy hiểm. Rời bỏ quê hương và thích ứng với các nền văn hóa mới, chính phủ mới và ngôn ngữ mới thì đã đủ khó khăn; nhưng đôi khi sự tử đạo còn vượt quá mọi hy sinh này.

Vào năm 1219 với chúc lành của Thánh Phanxicô, Cha Berard rời Ý với các tu sĩ Peter, Adjute, Accurs, Odo và Vitalis để đi rao giảng ở Morocco. Trên đường đến Tây Ban Nha thì Cha Vitalis bị đau nặng và ngài xin các linh mục khác cứ tiếp tục sứ mệnh truyền giáo mà đừng bận tâm đến ngài.

Các cha khác cố gắng đi rao giảng ở Seville nhưng không đạt được kết quả nào. Sau đó họ tiếp tục đến Morocco là nơi họ rao giảng ngay trên đường phố, trong khu thị tứ. Các ngài bị nhà cầm quyền Hồi Giáo khiển trách và ra lệnh cho họ phải rời bỏ nơi đó; nhưng họ từ chối. Khi các ngài lại tiếp tục rao giảng thì vua Thổ Nhĩ Kỳ tức giận đã ra lệnh xử tử họ. Sau khi bị đánh đập và khước từ những dụ dỗ để chối bỏ đức tin, các ngài đã bị chém đầu vào ngày 16 tháng Giêng, 1220.

Họ là các tu sĩ Phanxicô đầu tiên được tử đạo. Khi Thánh Phanxicô nghe tin về cái chết của họ, ngài đã thốt lên, "Bây giờ tôi có thể thực sự nói rằng tôi có được năm Tu Sĩ Dòng!" Di hài của họ được đưa về Bồ Đào Nha, là nơi một giáo sĩ trẻ của dòng Augustine vì cảm kích trước cái chết anh hùng của họ, đã gia nhập dòng Phanxicô và sang truyền giáo ở Morocco vào năm kế tiếp. Giáo sĩ trẻ tuổi đó là Thánh Antôn ở Padua. Năm vị tử đạo được phong thánh năm 1481.

Cái chết anh hùng của Thánh Berard và các bạn đã khơi dậy lòng khát khao truyền giáo của Thánh Antôn Padua và những người khác. Có rất nhiều tu sĩ Phanxicô đã đáp lại lời thách đố của Cha Thánh Phanxicô. Rao giảng Phúc Âm có thể nguy hại đến tính mạng, nhưng điều đó không thể ngăn cản các tu sĩ nam nữ của dòng Phanxicô ngày nay liều mạng sống đi rao giảng ở khắp nơi trên thế giới.

Lời Trích

Trước thời Thánh Phanxicô, Quy Luật của các dòng không nhắc đến việc rao giảng cho người Hồi Giáo. Trong Quy Luật năm 1223, Thánh Phanxicô viết: "Các tu sĩ, là những người được linh ứng để đi rao giảng cho người Saracen (Hồi Giáo và Ả Rập) và những người ngoại giáo khác, phải xin phép bề trên của họ. Nhưng các bề trên không được cho phép, trừ khi thấy người ấy thích hợp để được sai đi" (Chương 12).

Trích từ NguoiTinHuu.com

Câu Hỏi Gợi Ý

1. Công việc truyền giáo thời xưa thường gặp nhiều nguy hiểm, nhưng cũng nhờ sự hy sinh của các vị thánh tử đạo mà tổ tiên chúng ta mới nhận biết Chúa. Quý ông bà/cha mẹ của quý anh chị theo đạo Chúa trong trường hợp nào?
2. Việc truyền giáo ngày nay gặp những trở ngại gì? Quý anh chị có đang truyền giáo trong môi trường mình đang sống không? Bằng cách nào?